

om Forandring i Lønningsvilkaarene for Skovfogedtjenesten i Rude Skov under nævnte Distrikt.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 804, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2119).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ole Hansen): Som det vil ses af Betænkningen, er det ikke lykkes Udvalget at enes om en fælles Indstilling til det høje Ting angaaende den foreliggende Sag, idet et Mindretal paa 4 Medlemmer anbefaler at stemme mod Lovforslaget, medens et Flertal paa 11 Medlemmer anbefaler at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget. Jeg skal med et Par Bemærkninger fremføre de Grunde, som Flertallet har til at anbefale Lovforslagets Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er oversendt hertil fra Folketinget.

Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil der opnaas, at vi faar en ny Bolig for vedkommende Skovfoged, beliggende paa et godt Sted for Distriktet. Vi opnaar endvidere at kunne yde Skovfogeden et aarligt Lønningstillæg af 500 Kr., og som Følge af, at det gamle Skovfogedsted med tilliggende Jordlod kan afhændes for en meget god Pris, kan dette gennemføres, uden at der paalægges Statskassen nogen som helst forøget Udgift. Vi opnaar endelig at kunne imødekomme et meget stærkt Ønske hos vedkommende Skovfoged om at blive fritaget for Driften af sin Jordlod, idet hans Tjeneste paalægges ham saa stort et Arbejde, at han ikke er i Stand til at drive Jordloden paa en saadan Maade, at det kan blive lønnende for ham. Det forekommer mig, at dette sidste er et Forhold, som der ogsaa er Grund til at tage Hensyn til, idet Statsskoven ingen Interesse kan have i at paalægge denne Skovfoged fremdeles at drive en Jordlod, som han ikke kan opnaa noget synderligt Udbytte af. Flertallet mener derfor, at det foreliggende Lovforslag er særdeles godt og forsvarligt, og jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale det til uforandret Vedtagelse.

Harald Jensen: Jeg ser mig ikke i Stand til at anbefale det foreliggende Lov-

forslag. Udvalget har været ude at se paa Jorden, og det har ikke rokket noget ved min Opfattelse af den Sag; ja, jeg er endnu mere blevet bestyrket i, at dette Stykke Jord meget godt kunde bevares som Statsjendom og udmærket kunde tilplantes som Skov, saaledes som det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) i sin Tid talte om; derved vilde Skovfogeden ogsaa blive fritaget for Driften af Jorden, og saa var det jo naaet.

For øvrigt forekommer det mig, at dette er omtrent den mærkværdigste Finanspolitik, jeg har set i mange Tider. Den ærede Ordfører (Ole Hansen) udtalte, at denne Ordning ikke vilde koste Statskassen noget, og i Betænkningen siger det ærede Flertal, at den ikke vil „medføre forøgede Udgifter for Statskassen“. Ser man det Regnestykke efter, som staar i Lovforslagets Motiver, vil man let se, at der ganske rigtigt ikke bliver nogen finansiel Udgift, men Staten bliver af med sin Jord, og den er dog noget værd. Kan man da sige, at det gennemføres uden Udgift for Statskassen, naar man paa en Maade bortgiver et Stykke Jord uden at faa noget som helst for det? Skovfogedens Løn skal forhøjes med 500 Kr. om Aaret, og det kapitaliserer Ministeriet i Bemærkningerne til Lovforslaget til 12,500 Kr.; der skal opføres et nyt Skovfogedhus, som koster 11,000 Kr. Det bliver tilsammen 23,500 Kr. Derfra gaar Besparselsen af forskellige nødvendige Udgifter, som skulde afholdes ved den gamle Skovfogedbolig, og man kommer saa til, at hele Udgiften er 20,800 Kr. Og saa siger man — og det er den Finanspolitik, jeg ikke kan forstaa —: Det koster ikke noget, for man faar jo 20,000 Kr. for det gamle Skovfogedsted; det er derfor ingen Udgift for Statskassen. Men Faktum er dog, at ved denne Transaktion forsvinder Statens Jord, og det eneste, vi faar for den, er det nye Skovfogedhus til 11,000 Kr., saa der vil i hvert Tilfælde forsvinde 9,000 Kr. ud af Statskassen. Jeg forstaa ikke den Betragtning. Den minder mig om, da jeg engang i mine unge Dage var sendt ud af en Forening for at hverve Folk til at deltage i en Maskerade, som Foreningen afholdt, og da jeg saa kom et Sted, sagde Konen: Det kan vi sagtens gøre uden Udgift, Fatter, for vi kan jo „sætte“ en af vore Dynner. Hun regnede, at det saa var uden Udgift. Jeg synes, at det er ganske samme Forhold, man handler ud fra her, og saa er Jorden borte. Der siges: Man sparer dog en Udgift for Statskassen ved denne mærk-